

עוד סכום של 204 מיליון לירות. בסכום נוסף, אף הוא יותר מ-250 מיליון לירות, לא נגעה הוועדה אלא כבדרך אגב, בפסיקה במכתב-הלוואי, מדובר בהסכם בין חברות-הביטוח למוסד לביטוח לאומי. המוסד משלם כיום פיצויים לנפגעי תאונות-הדרכים, ועל חברות הביטוח להחזיר לו סכום זה. מחקרו של ד"ר יהודה כהנא גילה, כי המוסד לביטוח לאומי אינו גובה סכום זה מחברות הביטוח. אילו ניגבה, סכום זה היה מקי טין אף הוא את תעריפי-הרכב, ועדת שטסל לא נכנסה לעניין זה, מלבד כי הערה של הפרופסור אנגלרד, והציעה למפקח על הביטוח לתת את דעתו על כך.

להקטין

את התעריף

אדם הוועדה בדקה נושא אחר, ומצאה כי במחצית השנייה של 1979, ובמחצית הראשונה של 1980, חלה ירידה של ממש במיספר נפגעי תאונות הדרכים, כאשר גם בשנת 1979 היתה ירידה של 13% במיספר הנפגעים לעור מת 1978.

מכאן קבעה הוועדה כי יש להקטין את התעריפים כנגד הירידה בנפגעים ב-15%, ויש להקטין גם ב-9.8% לפחות ביגוד העורף פים שלא העבירו החברות, א"ב נר". בסך הכל מומלץ להקטין את התעריפים ב-24.8%. ברור שאילו היתה הוועדה בודקת גם את נר שא 250 מיליון הלירות שחברות הביטוח אינן משלמות בחזרה למוסד לביטוח-הלאומי, היה ניתן להקטין את התעריפים ב-35% לערך.

הוועדה הציעה שורה של הצעות, שאותן יש לקיים במקביל לקביעת התעריפים החדשים. דמי-ביטוח שנתיים עד 9500 לירות ישולמו בתשלום אחד בתחילת שנת-הביטוח. הסכומים העולים על סכום זה ישולמו בשני שיעורים, השני ארבעה חודשים אחרי הראשון. הבנקים יקבלו הוראה להעביר מייד עם תשלום דמי הביטוח את חלקה של אבנר ישר אליה. הבנקים ישלמו לנפגעים את המגיע להם, והבנק יחייב את חשבון אבנר בחלקה, עם התשלום לנפגע.

הוועדה מציעה כי שיעור דמי-הריי-שום ודמי-הפוליסה לא יעלה על 11% מדמי הביטוח, וגם לקבוע בתקנות את שיעור ה"דמים". כן ממליצה הוועדה להקטין את העמלה, שמשלמת אבנר לחברות-הביטוח, ל-5%, ולא להחזיר לה לעשות ביטוחי-מישנה לחברות-הביטוח.

לחסל

את "אבנר"

המצבה אחרת היא להגביר את הפיי קוח על אבנר ולתבוע כי כל הסכם בין אבנר לחברות-הביטוח יקבל אישור של האוצר. היצע שמינוי או הודעה של מנכ"ל אבנר ייעשו רק באישור האוצר. המלצה אחרת: לשמור על הודיות בהשרת תפסות אבנר וחברות-הביטוח בהוצאות הנלוות ליישוב תביעות, כשכר עורכי-דין ושמיים.

לאחר מימצאי הוועדה נא נותר אלא להצטרף לתביעתו של הד"ר יהודה שנהב לחסל את "אבנר" ולהעביר את גבוית ביטוח-החובה למוסד לביטוח-הלאומי. לפי מימון צאינו, היה הדבר חוסך עוד 250 מיליון לירות בהוצאות הגבויה הזאיעיקדות של חברות-הביטוח ביובם.

על מימצאי שנהב וכהנא היו תגובות חריפות מצד חברות-הביטוח. אחת מהן התבטאה בהפסקת תמיכתן במכון לביטוח באוניברסיטת תל-אביב, ששני הדוקטורים שנהב וכהנא עמדו בראשו.

יגאל לביב

(רשימה ראשונה בסידרה)

נאשם גור בבית-המישפט לא בכוונה תחילה?

הוציא עליו סכומי עתק. באפריל 1978 זוכה לבסוף לחלוטין.

נואף

שנפל בפח

הזיכוי החזיר אמנם את השופט לכס השפיטה, אך הוא לא רצה להמשיך ולשבת בו. עני-הציבור עדיין הת מקדה בו. רבים המשיכו לראות בו נואף

בקה-מידה כזה. אם יצליח הסניגור ויזכה את הנאשם, הרי ייחשב לגאון מישפטי. אבל אפילו לא יצלחה, ברור שהציבור לא ישנא אותו. אם אמנם היו עורכי-דין שסירבו לייצג את גור, היו אלה ככל הנראה הורים לילדים רכים ואפשר להבין כי מבחינה רגשית לא הצליחו להתגבר על התייגוב לנאשם ולפשע. אין ספק שאווירת הליניץ שנוצרה במדינה סביב גור השייעה לא מעט על שיקוליהם.

ברגע שצבי גור נתפס, ונתגלתה גופתו של אורון ירון, הסתיים חלקה הראשון של טראגדיית החטיפה. מי-פטנים החלו כבר או לשאול את עצמם מי יהיה הסניגור של גור כאשר יתחיל מישפט השנה - חלקה השני של הדראמה. מישפטו של גור הוא הסרת-קדים, כאשר ברור, שכל מילה בו תחשף לאמי צעיה-תיקשות. הסניגור והתובע יהיו באור הזרקורים עד תום המישפט. מכתב-האישום ברור היה מי תהיה התו-

ההסניגור

שנפל בפח. הוא התפטר מתפקידו כשור פט, וחזר להיות עורך-דין מן השורה. אחרי עשרים שנות שפיטה היה קשה לגבר בגילו לחזור על פתחי ההוצאה-לפועל ולעמוד בפני שופטי שלום, שהוא היה ממינה עליהם בעבר. איש לא ראה מאומה מזה על פניו של מלחי נעים ההליכות. שנות הלימוד שעשה באוניברסיטת לונדון עורו לו בודאי להשאיר על פניו משך כל המישפט את הארשת המנומסת והסרת-ההבעה. הוא המשיך לשאת על פניו בהיותו נאשם את אותה ארשת שלבש כשופט.

כאשר פנו אליו ילדים בעת מישפטו הארוך וביקשו את חתימתו, אמר להם: "חתימות מקבלים מאדם שעשה משהו חשוב, לא מאיש שהתפרסם כנאשם ב"מישפט".

כשנים שעברו מאז הויכוי המשיך מלחי לעבוד עורך-דין. הוא עובד לבדו ב"מישרד קטן, 80 אחוז מעבודתו נשטח האזרחי, וכ-20 אחוז מישפטים פליליים. לשאלת העולם הזה ענה מלחי שאינו זוכר אם הוא נמצא ברשימת עורכי-דין הממונים, אך הוא מעולם לא הגיש בקשה כזו. על השיחות שהיו לו עם השור פט דב לויין סרב מלחי לדבר, לחבריו לא היו כל בעיות מצפונית לייצג את גור. "האיש זכאי להגנה כמו כל נאשם אחר, וכל עוד לא הוכח בבית-מישפט שהוא אשם, הרי לפי החוק ולפי המסורת האנגלית הוא זכאי." אמנם המעשה המיורי חס לו גרם הירחורים לסניגור, אבל אין זה מתפקידו לשפוט. תפקיד זה עוב לפני עשר שנים. כיום, כמיקצוען אמיתי, הוא יכול רק לנתח את המיקרה ולמצוא את קווי ההגנה הטובים ביותר לנאשם. אם אמנם נכון, שהנאשם רצח ילד

אפילו ראש לישכת עורכי-הדין, אמנון גולדנברג, הכריז בפומבי, כאשר התגלית גופתו של אורון, שיש לגזור עונש-מוות על אנשים המבצעים פשעים כאלה. יש לשער שגם עורכי-דין אחרים חשבו כמנהו.

"אינני מפקד מהיסטוריה ציבורית, כבר עברתי פעם בחיי תגובה ציבורית כזו, ואני יודע שהיא שוככת והולכת אחרי זמן מה." אמר מלחי בראיון שנתן ל"העולם הזה".

מלחי היה אחד השופטים הטובים ב"בית-המישפט המחוזי בתל-אביב. בהיותו כבן 50, לפני כ-13 שנה, התפוצצה אחת השערוריות הגדולות ביותר במישפט הישראלי. עורכת-דין בגיל העמידה, יונה סופר, טענה כי קיימה יחסים אינטימיים עם השופט. היא האשימה אותו בכך שקיבל מידה שוחד בסך 5,000 לירות, כדי לשאת-פנים, לסוחר תל-אביבי בשם שלמה ונקיט. במישפט שנערך בפני מלחי,

במיקרה היחיד בהיסטוריה הישראלית, הועמד שופט לדין בפני בית-המישפט המחוזי בירושלים. המישפט הפך לסניסציה. כל מילה וכל תנועה של יונה סופר צולמו ופורסמו. המישפט נמשך בערך שלוש שנים. בינתיים פרצה מלחמת ששת-הימים, והכנסת העבירה חוק שחגן את כל הנאשמים שעמדו או לדין. גם מלחי זוכה בחנינה זו באופן אוטומטי. אך הוא וסניגורו, מנדל שרף, שנפטר רק לפני שבועיים, פנו לחברי-כנסת ולשרה-מישפטים דאו והכריחו אותם להירסיף לחוק החנינה סעיף, שהרשה לנאשמים לוותר על זכות החנינה ולהמשיך במישפטים. מלחי היה היחיד שעשה שיימוש בזכות זו. הוא המשיך במישפטו,

בעת: פרקליטת מחוז המרכז, עורכת-הדין הבלונדית, שרה סירוטה, מי שהייתה התובעת במישפטו של חבר-הכנסת לשעבר שמואל רכטמן.

כאשר גור נשאל על-ידי השופט דויד ולך, בעת מעצרו, אם יש לו סניגור, אמר שאין לו. והוא מבקש מבית-המישפט למנות לו.

מערכת מינוי סניגורים נתונה בבית-המישפט בתל-אביב בידי של הנשיא התורן דב לויין. ואכן, לא עברו שלושה ימים, והעיתונים הודיעו כי לויין מינה את השופט לשעבר אליעזר מלחי לשמש כסניגורו של גור.

רבים שאלו: "מי זה מלחי?" מבורגים יותר, שזכרו את המישפט הסנסציוני שהתנהל נגדו בשנות ה-60, שאלו: "מה, הוא עוד חי בכלל?" ומישפטנים שאלו איש את רעהו: "מדוע דווקא מלחי?"

"מוכנים לקחת

את ההגנה"

בניגוד ליריעות שונות שהתפרסמו בעיתונות, סיפר השופט לויין שאיש לא סרב לייצג את גור. להיפך, הוא היה מוצף טלפונים של עורכי-דין אשר אמרו: "קראנו בעיתונים שעורכי-דין מסרבים לייצג את גור, אנו מוכנים לקחת על עצמנו את הגנתו".

יש לשער, שכל עורך-דין העוסק בפלילי, עשה לעצמו את החשבון שמישפט, פט ההסיה יעלה אותו לכותרות למשך תקופה ארוכה. אין לזלזל בפירסומת